

Nova Guineja dela tudi Avstraliji dosti težav

Tudi avstralski del Nove Gvineje se pripravlja na neodvisnost. Avstralija je nejevoljna na Nizozemce, ker so se odločili dati neodvisnost Papuancem brez predhodnega dogovora z Avstralijo.

CLEVELAND, O. — Nizozemska je sklenila dati svojim Papuancem na otoku Nova Gvineja neodvisnost. Novica o tem je prodirala tudi med tiste Papuance, ki živijo v avstralskem delu Nove Gvineje in jih je po cenitvi nekaj nad 2 milijona. Seveda mislijo, da imajo tudi oni pravico do samostojnosti, toda zaenkrat je ta ideja zagrabila samo tiste Papuance, ki živijo v obližnih krajih. Imajo pa pri tem še poseben razlog, da so se naveličali avstralskega režima.

Pravice domačinov so zelo omejene v njihovo lastno — korist. Avstralija je vpeljala v njeno novo-gvinejski koloniji segregacijo po ameriškem vzorcu, ki je pa v nekaterih ozirih še hujša od ameriške. Tako na primer Papuanci nimajo pravice do življenjske alkoholične pijače! Zanje je vpeljana tudi posebna cenzura za filme, ki jih predvajajo samo ki. nogledališča namenjena Papuancem. Na splošno imajo Papuanci pod nizozemsko upravo več pravic kot oni pod avstralsko, akoravno je zadnjih trikrat več.

Pot do neodvisnosti še dolga! Avstralska uprava si sedaj beli glavo, kaj naj napravi. Ali naj posnema Nizozemsko? Ali naj čaka, da bo indonezijski Sukarno prišel s svojo zahtevo? Na tihem se jezi na Nizozemce, ker so napravili svoj načrt za Papuance brez posveta z Avstralijo. Glavna težava pri tem problemu je pomanjkanje papuanske inteligence. Razen par zdravnikov ni med Papuanci izobraženega človeka. Do svojih srednjih šol so prišli šele sedaj, pa še teh je veliko premalo, da bi mogle vzgojiti zadostno število upravnih uradnikov vsaj za nižje stopnje.

Robert Kennedy ima svojo zasebno "univerzo"

WASHINGTON, D. C. — Predsednikov brat Robert, ki vodi federalno tajništvo za pravosodje, je hitro spoznal, da mladost še ne pomeni ne znanja ne učenosti. Kot praktičen Američanec je tako osnoval zasebno univerzo, ki jo vodi v Virginiji. "Univerza ima samo dva profesorja, ki sta tudi normalno zaposlena v Kennedyevi administraciji: profesorja Rostova in dr. Schlesingerja. Pravijo, da sta oba učitelja precej stroga in dajejo celo "domače naloge." V šolskega časa je prepovedan vsak razgovor o tekočih političnih zadevah. Kdaj in kako bo, do učenci graduirali, R. Kennedy še ni povedal.

Vremenski
prerok
pravi:

Oblačno, vetrovno in mrzlo. Najvišja temperatura 20. Nalaganje snega.

Novi grobovi

Anton Mramor
Na svojem domu na 444 E. 260 St., Euclid, O., je preminul Anton Mramor, star 75 let. Tukaj zapušta soprogo Mary, roj. Pogacnik, doma iz Zgornje Dobrave pri Podnartu na Gorenjskem, otroke Anthonyja, Mary Kosec, Franka in Lillian Mocilnikar, 11 vnukov, brata Johna (v Coloradu), ter druge sorodnike. Sin Edward je umrl leta 1956. Tukaj je bival 56 let. Rojen je bil v Zavrhu pri Sv. Trojici na Notranjskem, kjer zapušta brata Lojzeta in Karla, sestre Margareta, Karolino in Kati. Bil je član Društva Naprej št. 5 SNPJ. Pogreb bo v petek jutraj ob devetih iz Jos. Zele in Sinovi pogreb. zavoda na 6502 St. Clair Ave. v cerkev sv. Viljema ob devetih, nato na Kalvarijo.

Frank Zakrajšek

Včeraj je nenadoma umrl Frank Zakrajšek z 6108 Glass Ave. Star je bil 67 let, rojen v vasi Skrabce na Blokah, od koder je prišel pred 49 leti. Več let je delal za N.Y.C.R.R. kot mizar, sedaj je bil v pokopu. Njegova žena Mary je umrla l. 1955. Tukaj zapušta sinova Franka in Raymonda in 3 vnukke. Bil je član Društva Naprej št. 5 SNPJ. Pogreb bo v petek jutraj ob 8:30 iz Zakrajškovega pogreb. zavoda v cerkev sv. Vida ob devetih, nato na pokopališče Kalvarija. Truplo bo položeno na mrtvaški oder danes popoldne ob enih.

Francosko in britansko električno omrežje povezano

LONDON, Vel. Brit. — Po 12 letih naporov je bil položen preko Kanala poseben električen kabel, ki povezuje francosko in britansko električno omrežje in omogoča boljše izrabo električne sile.

Na Angleškem porabijo največ električne struje med 8. in 9. uro jutraj, ko pripravljajo tam običajen obilen zajetek. Francozi so navajeni na skromen zajtrk, zato pa hočejo obilno večerjo, ki je okoli petih. Te. daj porabijo na Francoskem največ elektrike, med tem ko Angleži ob tej uri ne kuhajo dosti. Deželi se v tem pogledu dopolnjujeta in povezava električnih omrežij jima bo odlično služila.

Moskva pomirljivejša v politiki do Zahoda?

V Prezidijski Centralnega komiteja KP ZSSR naj bi prevladala struja, ki zagovarja umirjenejšo politiko. DUNAJ, Avstr. — Viri zahodnih poročevalskih služb trdijo, da je znani stalinist Mihail Suslov, eden izmed vodilnih teoretikov sovjetske Komunistične partije, ki je imel v zadnjih letih velik vpliv na partijsko zunanjo politiko, ta vpliv izgubil in da je njegovo delo v tajništvu KP omejeno v glavnem na notranjo politiko.

Hruščev je zavzel odločnejše stališče do Albanije in njene podpornice rdeče Kitajske, pa pri tem upa, da mu bo mogoče Peiping obdržati na liniji. Da ti računi niso čisto gotovi, kaže pisanje glavnega glasila Kitajske Komunistične partije v Peipingu že po prelomu Moskve s Tirano. To poudarja ponovno, da se rdeča Kitajska atomsko vojne ne boji, zavrača "mirno sožitje" in ponavlja staro partijsko trditev, da more komunizem doseči končno zmago nad kapitalizmom le v uničujoči vojni. Članek trdi, da je stališče Kitajske KP vedno bolj upoštevano in da so njene skušnje vodilo drugim partijam. Izjavlja, da v razmerah, kot so današnje, velja še vedno načelo, da "počiva vsa politična moč v puškini cevi," torej v vojaški sili.

Sovjetsko zunanje ministrstvo je objavilo, da je prelomiz Albanijo dejansko povzročila Albanija sama, ker so njeni zastopniki v Sovjetski zvezi skušali sovjetsko javnost hujskati proti sovjetski vladi. Tirana seveda te očitke zanikava in dolži za prelom Hruščeva in tovariše, ki so "zapustili pot Marxa in Lenina."

Tudi Nina Hruščeva bo potovala po svetu

WASHINGTON, D. C. — V diplomatskih krogih trdijo, da bo v bližnji bodočnosti šla na pot po 14 državah Azije in Afrike žena predsednika sovjetske vlade Nina Hruščeva.

Rusi menda ne morejo dovoliti, da bi hodila po svetu in doživljala navdušene sprejeme samo Jacqueline Kennedy. Ta bo te dni spremila svojega moža v Venezuelo in Kolumbijo, po božiču pa pojde sama v Indijo in še nekatere druge države.

V Alžiriji so dobili zdaj še tretjo fronto!

PARIZ, Fr. — V Alžiriji so imeli do sedaj tri skupine, ki se točejo med seboj: francosko vojaštvo in policijo, ki varuje interese De Gaullove Francije, uporniške čete, ki jih vodi uporniška vlada iz Tunisa, tajno vojaško organizacijo pod vodstvom pobeglega generala Salana, ki se bori proti obema in hoče ohraniti "francosko Alžirijo" v korist francoskim priseljencem.

Sedaj se je pojavila podtalna organizacija pod geslom "Odbor za republikansko obrambo Alžirije," ki v svojih letakih napoveduje poseben boj tajni vojaški organizaciji gen. Salana (OAS).

To mora biti neka francoska levičarska ali sredinska kupina, ki ji preseda teror tajne organizacije v Alžiriji. Kdo jo je ustvaril in kdo je z njo v zvezi, še ni jasno. Vsekakor se bo morala OAS boriti na tri strani: proti novi organizaciji, francoski De Gaullovi vojski in upravi in končno tudi proti alžirskim upornikom.

Na splošno ne računajo, da je novo podtalno gibanje obsežno. Kaj je vredno, bo pokazala šele bodočnost.

Znano afero Goldfine bi zopet radi izlekli na dan

WASHINGTON, D. C. — Znanostni bostonski bogataš Goldfine se ni dosti zmenil za poštenost in zakone, kadar je bilo treba plačevati prijateljem njihove usluge ali pa napovedovati davke. Svojega prijatelja Shermana Adamasa, ki je bil kot Eisenhowerjev zaupnik dolga leta neomejen gospodar v Beli hiši, je spravil ob ugled in službo, sebe pa v preiskave, ki so mu končno pomagale v zapor.

Afera še ni končana. Demokratična administracija je od nekdaj dobila podatke o nekem tajnem Goldfinovem fondu v znesku \$600.000 — \$700.000, ki je iz njega plačeval usluge, ki jih je dobil od svojih zvez. Med tistimi, ki so dobili denar iz fonda, je menda nekaj uglednih politikov in javnih delavcev iz obeh strank. Predsednik Kennedy želi, da se afera razčisti do konca in je že dal primeren nalog svojemu bratu, ki vodi tajništvo za pravosodje. So pa za kulisami močne sile na delu, da bi vse skupaj zaspalo.

VELIKA BRITANIJA POZIVA K PREMIRJU V KATANGI

Vlada Velike Britanije poziva Združene narode in Katango, naj skleneta premirje in končata uničevanje človeških življenj in imovine. Obe strani se pripravlja na odločilno borbo.

LONDON, Vel. Brit. — Vlada Velike Britanije je sinoči objavila, da bo formalno zahtevala od glavnega tajnika Združenih narodov sklenitev premirja v Katangi. Predlog za to je bil izražen v predlogu vladajoče konservativne stranke za debato v parlamentu, ki je določena za jutri. Poziva k "takojšnjemu premirju v Katangi, da se konča uničevanje življenj in imovine v zvezi s sedanji boji. . . . Napovedujejo, da bo predlog dobil v parlamentu brez dvoma močno podporo tako v vladnih vrstah kot v vrstah opozicije. Med tem se v samem Kongu obe strani pripravljata na odločilno borbo. Poveljstvo katanških čet je privedlo na področje mesta Elisabethville vojaške okrepitve, isto so storili tudi Združeni narodi.

Ameriška vojaška prevozna letala so pripeljala v Elisabethville iz Leopoldville 217 švedskih vojakov z opremo. Po poročilih katanške vlade so letala ZN včeraj obstreljevala ne samo področje Elisabethville, ampak tudi druge kraje daleč proč, tako Lueno, kakih 100 milj severno od Elisabethville, kjer je manjše rudarsko središče, in Shinkolobwe, kjer kopljejo uran. Letala ZN so napadla tudi Jadotville, kjer je znan rudnik bakra. Da ima obstreljevanje teh krajev kaj malo posla z vzpostavitvijo reda in svobode kretanja čet ZN v Katangi, je jasno.

Obe strani govorita o uspehih ELISABETHVILLE, Kat. — Zastopnik ZN je izjavil, da so čete ZN zasedle včeraj najvišje poslopje v mestu, odkoder so Katanžani nadzirali kretanje čet ZN in vodili streljanje svojih metalcev min. Poslopje imenujejo domačini "Nova bolnišnica", čeprav v njem še ni nobenih bolnišniških naprav. Vodstvo čet ZN napoveduje, da bo skoro "gospodar položaja".

Poveljstvo katanških čet trdi, da je zasedlo poslopje, kjer je bilo doslej poveljstvo čet ZN in da so te pustile tam več vojaške opreme, ko so se umakile. Gen. Norbert Moke, poveljnik katanških oboroženih sil, je pohvalil borce in napovedal skorajšnjo ofenzivo proti četam ZN. Pri tem priznava, da imajo čete ZN prednost, ker imajo premoč v zraku. Katanška letala so večkrat napadla letališče v Elisabethville, ki je v rokah ZN, ne da bi dosegla kak večji uspeh.

Predsednik Kennedy je odgovoril, da ga je voljan sprejeti, toda brez prevelike pozornosti javnosti in če ne bo pripeljal s seboj nobene svojih štirih — žena. Napovedujejo, da se bosta setala na Palm Beach v Floridi, predno se bo Arabec vrnil domov.

raj in predvčerajšnjim ponoči napadla letališče v Elisabethville, ki je v rokah ZN, ne da bi dosegla kak večji uspeh.

Kritika ameriškega stališča WASHINGTON, D.C. — Ameriška javnost je začela v zadnjih dneh zelo kritično presojati položaj v Kongu in podpiranje ZN v njihovem boju proti Combeju v Katangi. Da pomiri javnost, je vlada napovedala za danes posebno izjavo, v kateri bo razložila svoje stališče in "nujnost" oboroženega nastopa ZN v Katangi.

Zastopnik države v nega tajništva je izjavil, da so Združene države proti britanskemu pozivu glavnemu tajniku ZN k takojšnji sklenitvi premirja v Katangi. Proti temu so se doslej izjavile tudi Sovjetska zveza, Gana in Nigerija.

Saudski kralj bo obiskal Kennedyja brez — žena!

BOSTON, Mass. — Kralj Saudske Arabije je tu na zdravilju. Ko se mu je zadnje dni zdravje zboljšalo, je sporočil predsedniku Združenih držav, da bi ga rad videl.

Predsednik Kennedy je odgovoril, da ga je voljan sprejeti, toda brez prevelike pozornosti javnosti in če ne bo pripeljal s seboj nobene svojih štirih — žena.

Napovedujejo, da se bosta setala na Palm Beach v Floridi, predno se bo Arabec vrnil domov.

Zadnje vesti

BAL HARBOUR, Fla. — AFL-CIO je sklenila vrsto resolucij, ki so v nasprotju s politiko predsednika Kennedyja. Tako je bilo sklenjeno, da se bo organizirano delavstvo potegnulo za povišanje plač neoziraje se na povečanje produktivnosti. Druga resolucija trdi, da sedaj ni čas za uravnoteženje zveznega proračuna, ampak za povečanje izdatkov zvezne vlade, da se zmanjša brezposelnost.

PARIZ, Fr. — Zunanji ministri velikih zahodnih sil se niso mogli zediniti na skupno politiko v Kongu, prav tako se niso dogovorili glede Berlina in pogajanj s Sovjeti. Danes bodo svoja stališča predložili svetu NATO, ki se je zbral tu na zasedanje.

CLEVELAND, O. — Vodja NASSA je sinoči tu izjavil, da bodo ZDA poslane prihodnje leto vsaka dva meseca človeka okoli Zemlje, da zberó podatke, ki so potrebni za nadaljnje prodiranje v vesolje.

Iz Clevelanda in okolice

Rojstin dan — Danes praznuje svoj rojstni dan msgr. L. Baznik, župnik pri Sv. Vidu. Cestitamo in mu želimo še mnogo let zdravja in uspehov v vinogradu Gospodovem!

Rojenice — Pretekli teden se je g. A. Kolandru, lastniku znane potniške pisarne na St. Clair Ave., in njegovi ženi ge. Maji rodila druga hčerka Ana-Marija. Iskrene čestitke!

Iz bolnišnice — Mrs. Theresa Yanchar se je po uspešni operaciji v bolnišnici podala na dom svoje hčerke Mrs. Albine Tichar na 18404 East Park Drive. Zahvaljuje se vsem za obiske, darila in pozdrave!

Glavna seja — Društvo sv. Cecilije št. 37 SDZ ima jutri, v četrtek, ob 7:30 glavno letno sejo v šoli sv. Vida. Po seji zabava in zamenjava božičnih daril!

Pozdravi iz Floride — Mr. Frank Gorenc pošilja svojim znancem in prijateljem prav lepe pozdrave z New Smyrna Beach, Fla, kjer bo ostal preko zime. Piše, da je vreme tam lepo, on pa je zdrav in vesel!

Za praznike — Pri Reznikovih v Newburghu imajo naprodaj doma sušene žolodce, klobase in drugo mesnino. — Več v oglasu!

Nova urarska delavnica — Brata Jernej in Slavko Grajzl sta odprla v Collinwoodu na 15701 Waterloo Rd. novo urarsko delavnico GRAJZL BROS. WATCH CO. — Več v oglasu!

Francoska javnost si terorističnih nastopov

Bombne napade organizirajo alžirski uporniki in tajna armadna organizacija gen. Salana.

PARIZ, Fr. — Francozje so se že dosti jezili na alžirske upornike, ki so se z bombami obdelavali tudi v Franciji. Delajo namreč v Franciji kot delavci, nekateri vlečejo z uporniki, drugi so proti njim. Policija jih ne more ukrotiti, dasiravno napolnjenja vse sile.

Sedaj ima francoska policija še trši oreh. Znan francoski podtalna vojaška akcija, ki jo vodi general Salan, je tudi začela z bombnimi atentati. Tako letijo bombe na francosko prebivalstvo kar od dveh strani. Razumljivo je, da so ljudje postali radi tega zelo nezadovoljni in zahtevajo od De Gaullove vlade, naj vsaj v Franciji naredi red in mir.

Opozicija predložila v parlamentu nezaupnico vladi.

To priliko je porabila opozicija v francoskem parlamentu in predlagala nezaupnico vladi. Njena resolucija bo sicer propadla, je pa dobro znamenje, kaj teži današnja Francija. Resolucijo so predlagali socialisti, parlament bo glasoval o njej še ta teden. Na drugi strani so parlamentarni desničarji predlagali svojo resolucijo o nezaupnici vlade, ker režim "ne brani francoskih interesov v Alžiriji". Tudi ta resolucija bo propadla.

Kriza v Kongu rodila novo krizo v svobodnem svetu

civilisti in tudi vojak.

Angleški zunanji minister Home je tudi kritično omenjal stališče tistih delegatov ZN, ki jih je začasn generalni tajnik ZN U Thant pooblastil, da v imenu Združenih narodov vodijo operacije v Katangi. Omenil je, da je glavni poveljnik čet ZN rekel, da je treba vsak mirovni predlog, ki pride od Combeja, odbiti. Še neugodnejše se je minister izrazil o izjavi znanega delegata ZN Linnerja, ki dejansko določa smer operacij, dani nekemu švedskemu časopisu. Linner trdi v svoji izjavi, da "je čisto jasno, da imajo operacije ZN samo ta cilj, da zrušijo v Katangi vojaško silo sedanjega režima in tako rešijo tudi političen problem." To se pravi, Combeja je treba vojaško uničiti, potem ga bo lahko tudi politično spraviti na kolena. To je seveda politika, ki popolnoma nasprotuje angleškemu stališču, ki pravi, da naj vojaške operacije čet ZN ustvarijo red in mir,

ne zasledujejo naj pa nobenih političnih ciljev. Angleška vlada je s tem priznala, da je razburjenje v angleškem parlamentu in v angleški javnosti povsem upravičeno.

V tej zvezi je značilna tudi brzojavka belgijske zunanje ministrice Spaaka na konferenco štirih zunanjih ministrov v Parizu. Spaak zahteva, naj konferenca pritisne na generalnega tajnika ZN U Thanta, da naj takoj ustvari v Katangi premirje in s tem "konča vojaške operacije, ki v Belgiji povzročajo splošno in zelo razumljivo razburjenje." Spaak je bil še pred par dnevi velik optimist in je verjel, da se ustvarjanje "miru in reda" v Katangi ne more preko noči preleviti v državljansko vojno.

Položaj v Katangi so obravnavali tudi štirje zunanji ministri zapadnih držav na svoji konferenci v Parizu. Tam je stvarno branil politiko ZN samo ameriški državni tajnik Rusk, vsi ostali ministri so jo napadali.

Razlika med njimi ni samo v stališčih, ki si nasprotujejo. Dočim za izjavi francoskega in angleškega zunanje ministra stoji vsa francoska in večina angleške javnosti, za stališčem državnega tajnika Ruska stoji zmeraj manj ameriške javnosti. Značilno je, da se je v tem oziru pri nas zadnje dni politično vreme zelo spremenilo. Navdušenih zagovornikov politike ZN v Katangi je zmeraj manj, opreznih izjav pa zmeraj več. Treba je samo primerjati sedanje izjave radijskih komentatorjev s tistimi, ki smo jih slišali pred par dnevi.

Zato moramo samo pozdraviti inicijativo belgijskega zunanje ministra, naj ZN sklenejo čim prej premirje s Combejem in naj se ne zanašajo več nad njim in njegovimi "belimi najemniki," ki so vsaj v vojaškem pogledu boljši strokovnjaki od vojaških poveljnikov ZN. Dnevna poročila s katanške "fronte" to potrjujejo.

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland 3, Ohio

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Manager and Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:

Za Zedinjene države:

\$14.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$4.50 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Zed. držav:

\$16.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Petkova izdaja \$4.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$14.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$4.50 for 3 months.

Canada and Foreign Countries:

\$16.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Friday edition \$4.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

No. 239 Wed., Dec. 13, 1961

Časnikarji pleskajo Jugoslavijo

Pleskanje (painting) je kar čeden in spoštovanja vreden poklic. Pleskarji skrbijo za varstvo trdih predmetov vseh vrst, od hiš do otroških igrac, da njihove površine ne razjede svetlobni in vremenski vplivi, mraz in vročina. Pleskarje rabimo včasih tudi v ta namen, da dajo raznim predmetom prijazno zunanost, da zakrijejo napake pred belim dnevom. Kdor hodi po cestah in vidi pleskarje na delu okoli hiše, mu takoj pade v glavo, da je hiša zelo verjetno naprodaja.

Pleskarje poznamo tudi med časnikarji. Opisujejo položaje in dogodke samo s svetle strani, na temne pozabijo. Včasih to delajo po naročilu, včasih iz simpatij, včasih v propagandne namene, velikokrat pa tudi iz domišljije, da so njihova poročila res nekaj posebnega, da so odkrila stvari, ki nanje do tedaj ni še nihče mislil.

Časnikarjev, ki pleskajo Jugoslavijo je zadnje čase sila veliko. Nekateri gredo tja iz radovednosti, si na hitro ogledajo kar povrhu položaj in spretno napišejo celo kopo polresnic, ki so še slabše od laži. Druge pošiljajo tja razne organizacije z namenom, da dobijo poročila o Jugoslaviji "iz prve roke." Velikokrat gredo tja tudi na povabilo titovskih oblastnikov; Povabilo je seveda zavito v zelo zatemnjene razloge, ki jih navaden bralec niti ne opazi.

Vsi ti pleskarji imajo skupno težavo: Ne znajo jugoslovanskih jezikov, so navezani na tolmače. Ne morejo brati jugoslovanskega časopisa v originalu, se morajo zanašati na prevode. Tolmači jih tudi dostikrat ujamejo v svoje mreže, vodijo jih tja, kamor jim ukaže režim, pokažejo to, kar se sveti; seznanjajo jih z zaupniki režima, ki tudi od svoje strani razlagajo vsak političen ali gospodarski pojav v uradni luči.

Ko se taki časnikarji vrnejo domov, se seveda takoj smatrajo za izvedence o Jugoslaviji. Da podprejo svoj ugled, vcepijo v svoja poročila primerjave s predvno Jugoslavijo, ki je sploh niso mogli nikoli dobro poznati; pri ljubilo se jim tudi primerjave z Rusijo in njenimi sateliti, dasiravno tudi teh niso zadosti preštudirali na mestu samem. Tako beremo v našem dnevnem, tedenskem in mesečnem časopisu pogosto poročila "očividcev" o položaju v Jugoslaviji, ki so prenatrpana s polresnicami. Ne delajo pa ti pleskarji vsega tega namenoma. Zelo velikokrat verjamejo v to, kar pišejo, ker niso mogli ali niso znali najti poti, kako bi si vsak pojav ogledali od svetle in temne strani. Naj navedemo nekatere kričeče slučaje:

Ti pleskarji strašno hvalijo jugoslovansko izvozno trgovino. Jugoslovanske konserve gredo v Nemčijo, tekstil v Anglijo, stroji v Ameriko, ladje kupujejo Norvežani itd. Ne pomislijo pa pri tem, kakšne cene dosežejo jugoslovanski izvozniki in kdaj in do kakšnega denarja pridejo ob dnevu plačila računov. Da dosežejo v izvozu cene, ki so za tretjino nižje od domačih, o tem priča federalni proračun, ki predvideva letos kar 90 milijonov dinarjev podpor za izvoz v obliki premij in davčnih popustov. Lahko je torej izvažati po vsem svetu, ako država plačuje izgube. Na vse to pleskarji ne mislijo, oziroma tega ne povedo.

Da proizvodnja raste od leta do leta, je res. Toda pleskarji se ne potrudijo, da bi dognali, da se v glavnem proizvaja blago, ki ni za vsakdanjo potrošnjo, da leži v tovarnah zastarelega in neuporabnega blaga za stotine milijonov dinarjev. To ni težko dognati, treba je samo brati jugoslovansko strokovno časopisje.

Da zasebni obrtniki dobro zaslužijo, je res. Zakaj bi tudi ne, ker so socializirana obrtna podjetja tako zanikrna, da ne prenesejo niti najmanjše konkurence; tudi to bi pleskarji lahko brali v jugoslovanskih časopisih.

Nebotičniki rastejo kot gobe po dežju. Te vidijo pleskarji, ne gredo pa gledat, kako natlačeno živijo ljudje v njih in kako pomanjkljivo so instalirane celo tiste redke udobnosti, ki jih imajo v stanovanjih.

Pleskarji strašno hvalijo jugoslovansko socializirano podjetnost. Zdi se jim, da je močno podobna kapitalistični. Ne potrudijo se pa na primer v knjigovodstva podjetij, da bi tam videli, pod kako grmado predpisov mora delati knjigovodsko osebo. Ne potrudijo se, da bi pogledali v režimski uradni list in tam ugotovili, kako je vse regulirano do najmanjše podrobnosti potom zakonov, uredb, predpisov in navodil. Res je, da je podjetjem dano več svobode kot v ostalih komunističnih državah, toda ravnatelji in upravni odbor ne dajo toliko na predpise kot na prakso, da država krije vsako zgubo v eni ali drugi obliki. Režim sicer trdi, da tega ne bo več, toda o konkurzihih slišimo malo, zato pa veliko o "sanacijskih" posojilih. Tudi to vse bi pleskarji lahko brali v titovskem časopisju. Sicer pa: res ni težko razvijati podjetnosti vključ vsem predpisom, ako ve vsakdo, da bo država plačala izgube in da zanje ne nosi nikdo nobene osebne odgovornosti. Tudi to bi pleskarji lahko hitro dognali, ako bi hoteli.

Pleskarji pišejo, da so jugoslovanske banke tako napredne, da imajo državljani lahko celo dolarske tekoče račune pri njih. To je res, toda v zadnjem bančnem zakonu stoji napisano, da banke ne smejo dajati posojil nobenemu zasebniku, ako bi ga rabil v gospodarske namene. Denar lahko nosi v banko, toda dinarska posojila dobiš le za konsumne namene.

Pleskarji pišejo veliko o "svobodni" konkurenci, titovsko časopisje pa toži o velikem številu kartelov in komunah ter okrajih, ki hočejo monopolizirati trgovino in proizvodnjo na svojih področjih. Da režim še zmeraj kontrolira cene, to ve vsak Jugoslovčan, samo pleskarji se ne dokopljejo do te resnice.

Vsega tega in podobnih pojavov pleskarji ne morejo dognati, ne znajo jezika, so plen svojih tolmačev, ki vedo, kaj želi režim.

Človeku se pa zdi čudno, da pleskarji ne hvalijo ravno tega, kar bi bilo vredno pohvale. Komunistični voditelji vidijo dejansko stanje v deželi in imajo toliko političnega poguma, da ga javno kritizirajo. To je gotovo hvalevredno, akoravno ne gredo tako daleč, da bi sami sebi pripisali levji del odgovornosti.

Pohvaliti je treba tudi časopisje, ki obširno poroča o dejanskem stanju gospodarstva, čeprav v zviti in zaviti besedah, in pri tem ne varčuje s kritiko. Kdor hoče poznati pravo stanje v Jugoslaviji, mora brati jugoslovansko časopisje in ne dopisov raznih pleskarjev. Čudno se to sliši, pa je resnica.

BESEDA IZ NARODA

Je nekaj gnilega v delavskih unijah?

Cleveland, O. — Doli v Miami Beach v Floridi so imeli občni zbor (konvencijo) centrale AFL-CIO. V zimskem času je Florida privlačna. Tudi med Slovenci v Ameriki, se prijetno sliši, da je kdo odšel za zimski čas v sončno Florido. Zakaj pa ne, saj je imel denar. — Tu pred našim nosom v Clevelandu so odpustili iz službe, četudi morda samo začasno, 21 uradnikov AFL-CIO. Na splošno je postalo znano ime Finnegan. Ta gospod je bil direktor, glavni tajnik in blagajnik te unijske zveze AFL-CIO za področje Cleveland. Ozadje? Utajil je osebne dohodke, ni hotel predložiti knjig, iz katerih bi se za leta nazaj dalo ugotoviti dohodke in izdatke itd. Njegova plača je bila \$16,900. — V nekem zaporu v Kaliforniji se di bivši predsednik unijske seferjev tovornih avtomobilov (teamsterjev) neki Beck. Tudi on je bil obsojen, ker je bil utajil prejemke, ker ni hotel plačati davkov, ker je zlorabil unijske fondit.

Sedanji predsednik teamsterjev Hoffa ima letne plače \$75,000. Ko se je poročila v Chicagu njegova hčerkica, so znašali stroški te cerimonije, bilo je v Chicagu, \$30,000. Sploh so predsedniki raznih delavskih unij, po ameriško plačani. Navadna plača se vrti od 40 do 60 tisoč dolarjev. Ne smemo pozabiti, da so ti predsedniki, sploh uradniki delavskih unij, plačani še posebej, ko predložijo obračun potnih stroškov, potujejo zelo radi in zelo veliko, imajo razne nadure, so razni specialisti itd.

Pa to ni bistvo teh vrstic. V Ameriki nihče ne dela zastoj, vse naj se plača in sicer čim dražje, to je pravilo. Tudi ni za nas in za te vrstice važno, kaj so vse sklenili doli v Floridi. Da so se pokazala razna nasprotja med bivšo samostojno CIO, torej organizacijo, unijsko, ki je imela za program, da naj se vse organizira, kar dela v industriji, kar je odvisno od zaslužka svojih rok, brez ozira na strokovno izobrazbo, sploh izobrazbo in med bivšo samostojno AFL, katere program je bil, da naj se organizirajo samo, četudi na polstrokovni delavci. Med nami Slovenci v Ameriki jih je gotovo največ takih, ki vsled svojega dela morajo biti na en ali drug način v eni od delavskih unij. Na kar mislimo ob tej priliki in ko skoraj prehajamo v novo leto, ki bo, kakor vse kaže, zelo pomembno, je tole:

Vzemimo unijsko, ki šteje milijon članov. Članarina da je na mesec najmanj štiri dolarje. Vsakdo torej plača na leto 48 dolarjev, navadno več. Pomnožimo te dolarje z milijonom in pridemo do lepe številke — 48 milijonov! Kam gre ta denar? Res je, da se dobiva v roke strokovni časopis, res je, da se plačujejo podpore, če je delavstvo na stavki. Pa vzemimo razdobje desetih let, kakšne ogromne vsote pridejo skupaj. Med soustanovitelj prvotne unijske CIO je bil John Lewis, ki je znan kot takt, ki je vodil kasneje do svoje upokojitve ameriške rudarje. Ta človek bo gotovo edini res svetel vzgled, kako delati za unijsko in za člane te unijske. Rudarji so pod njegovim vodstvom imeli PROGRAM, katerega je Lewis tudi izvedel. Ne samo, da imajo svoj poseben pokojninski sklad, iz katerega dobivajo poleg redne, tudi to pokojnino. Lewis je svojim rudarjem postavil celo vrsto najmodernejših bolnic, ru-darji so torej tudi za slučaj bolezni, za zdravljenje v svojih bolnicah preskrbljeni. Pri tej priliki: Ameriška zdravniška zveza je začela boj z Lewisom, je delala težave zdravnikom, ki naj delajo v teh bolnicah, pa je komično Lewis zmagal. Lewis je torej imel program, energijo, socialno čustvo.

Sicer pa smo v Ameriki, kjer gre vse za dolarjem. Zakaj ne bi izkoristili prilike, da si pomagamo z dolarjem tisti, ki sedijo sedaj že pri polnih skladih in pomagajo birokraciji pri delavskih unijah! Dalje: je pa še druga stran novčiča, namreč ta, da gre za običajne člane delavskih unij. Vzemimo člana očeta številne družine, kateremu delodajalec direktno ne odteguje unijskih prispevkov in jih ne nakazuje direktno unijski, da jih ta član plačuje sam, pa je končno za nekaj mesecev v zastanku. Imejmo tega člana živo pred očmi, talnega kot je, v teh ameriških razmerah. Toliko za hrano, stanovanje ali davek na hišo, razne račune za vodo, elektriko, kurjavo itd, za novo leto ga čakata nadaljno povišanje prispevkov za Social Security. Verjetno se bodo povišali davki, gotovo pa prispevek za bolniško zavarovanje, recimo za Blue Cross. Z lahkoto ali težavo gredo vsi ti izdatki, tudi za unijske iz njegovega žepa?

Sicer pa živimo v Ameriki. Sliši se tudi to, da je glavno, če so delavske unije zbojevale višjo mezdno in boljše delavne pogoje. To naj bi bilo vse. Če pa vzamemo tok življenja kot je, imamo pred očmi ogromne vsote, ki so šle v unijske blagajne, se vprašamo, kam in kako se je ta denar obrnil, potem je edini odgovor na to, da naj se vpraša vsak unijsko učlanjen delavec, kako in kaj. Smo pač v Ameriki. Ne zanimamo niti najmanj pomena delavskih unij, tudi za večje razumevanje, večji pregled naj dodamo, da je število unijsko učlanjenih delavcev v Sovjetski zvezi po ruskih in po ameriških podatkih 50 milijonov; da gredo v visoke milijone unijski tako v

ruskih satelitskih državah, kakor v Angliji, Zapadni Nemčiji, Franciji in Italiji, da pa gre enako na milijone ugodnosti — letovišča, unijske bolnice, posebne vzgoja, potovanja, posebne šole, za katere so znale preskrbeti delavske unije ravno v teh državah.

V ameriških unijah je približno 25% od celokupnega števila delovne moči, ki šteje v Ameriki okrog 70 milijonov. Vsekakor ostane za unijsko lepo število delavstva in nameščenstva, pa se človeku zdi čudno, kako da se v tem vendarle ogromnem milijonskem številu unijscev ne rodi res veliki človek, katerega bi lahko imenovali velikega sodobnega, razgledanega, socialnega delavskega voditelja.

Dr. L. Č.

IZ NAŠIH VRST

Šmihel, Koroška. — Zopet je tu Božič, praznik miru in tihe sreče mladostnih spominov iz domovine. Zopet bomo peli: Božična noč, kako žariš, kako ti srcu govoriš... Spominjali se bomo lepih, pa tudi žalostnih dogodkov preteklosti svojih dragih vsepovsod.

Med prav posebno drage spomine lahko prištevam moje sedemletno bivanje v Ameriki, kjer sem našel veliko dobrih, meni tako dragih prijateljev. Ti lepi spomini bodo ostali trajni.

Že nekaj let se pripravljam, da Vas obiščem. Za prihodnje leto imam v načrtu, da pridem, če ne pride kaj posebnega vmes. Tu živim v resnici nad vse prijetno in srečno življenje. Zdrav sem kot riba v vodi, večkrat grem v Trst, Gorico ali kam drugam.

Iz Ameriške Domovine spoznavam, da ste Slovenci v Clevelandu in po drugih večjih slovenskih naselbinah zelo aktivni v kulturnem in narodnem oziru. Prav je tako.

Vesel božič in srečno ter uspešno novo leto želim vsem prijateljem in znancem ter iskreno pozdravljam! Vaš

Nande Novak.

* * *

Pacific Grove, Calif. — Cenjen! Obnavljam naročnino za prihodnje leto. Ker smo že v adventu, Vam ob enem voščim vesele božične praznike, ter srečno in blagoslovljeno novo leto. Hvala lepa za redno pošiljanje. Lepo pozdravljam vse čitatele lista!

Mrs. Ana Lim.

* * *

Malartic, Que. — Tukaj Vam pošiljam denarno nakaznico za enoletno naročnino. Kar se časopisa tiče, smo lahko zadovoljni, da ga imamo. Spoštovanjem!

Tone Plut.

* * *

Chardon, Ohio. — Pošiljam naročnino za eno leto. Prav lepo pa hvala, ker mi tako redno pošiljate list, saj ga vsaki dan tako težko čakam. Res, imam list zelo rada, komaj čakam, da preberem povesti in druge novice. Bodite vsi skupaj prav lepo pozdravljeni. Želim Vam vesele božične praznike in srečno novo leto 1962.

Jennie Marinček.

* * *

Springfield, Wis. — Pismo za Ameriško Domovino sem že imela napisano, čakala sem le, da mi bo Zupan prinesel pošto nakaznico, ko je prišlo Vaše obvestilo. Prosim, da mi oprostite, nisem Vam mislila delati sitnosti s tem, da ste me morali opomniti.

Brez Ameriške Domovine bi pa mi ne mogli biti. Krajša nam dolge zimске večere, prinaša nam vsakovrstne dopise od vseh strani. Tone s hriba nas večkrat obišče. Ima rad jajca naših kokoši, pravi, da so najbolj debela v vsem Wisconsinu. Kokoši so ravno sedaj na štrajku, da jih nanesejo komaj za dom. Seveda, morajo tudi malo počiti.

Do sedaj smo imeli lepo, za ta

ČE VERJAMETE AL' PA NE

Na željo večjega števila starih čitatelej lista ponatiskujemo del sestavkov pok. urednika J. Debeveca.

— Ured.

* * *

Navadno je Likar zgodaj vstal. Prvi sončni žarki še niso oblili žirovniške kotline, ko je Likar že meštral okrog hiše. Tisto jutro potem, ko je pripeljal iz Babnega polja novo kozico, je pa zalezal. Dolga pot, a najbolj pa odpočitek "Pri vragu" na Gornjem jezeru, sta ga utrudila, da jo je nekaj dlje potegnil. Kaj se ve, kako dolgo bi bil še drnjahal Likar, da ga ni zbudil silen vrišč, ropot in regljanje sem od vežnih vrat. Ravno sanjalo se mu je, da sedi "Pri vragu" in da je zavpil na ves glas: "Vrag, še en polič ga prinesli!" ko ga tisti hrup v veži prebudi. Najprej je mislil, da se je ponovil potres iz leta 1895. Pogleda v strop, ki se ni pa nič zibal. Potres torej ni, hvala Bogu. Mora biti pa še kaj hujšega, sodeč po špeklatlu. Vse žirovniške babe so se zbrale v naši veži, mu je padlo v glavo, ko je sprevidel, da so ženski glasovi, proti katerim ni raglja v grahovskem zvoniku na veliki petek nič. Pa ne. Saj je to samo njegova stara, ki počne take, da se Bog usmili tištega, nad katerega je se spravila. Že se je hotel Likar škodljivo smejeti sitemu, ki je bil tarča njegovi jezični ženici, ko se odpro hišna vrata in med njimi se pokaže njegova zvesta boljša polovica.

Na smrt se je Likar prestrašil, ko jo je ugledal. Videti je, čas naravnost toplo vreme, tako da smo 28. oktobra še domaćo solato jedli, od semen, ki je odpadlo od spomladanske solate. Poleti je skoraj preveč deževalo. Mi nismo imeli sitnosti in nobene vode v kleti, kot so jo imeli drugje in so jo morali noč in dan pumpati. Mi te sitnosti zato nimamo, ker smo na hribu. Doljni sosede pa še našo deževnico dobe, katere se odteka proti njim. Bliznji sosed nam je pravil, da so pred leti imeli v kleti krompir, pa ga jim je voda skozi okno odnesla. Od takrat nočejo več krompirja saditi, ker so imeli tako smolo z njim.

Brala sem, da je umrla Dobrota Ana z Visokega na Gorenjskem. Sem jo prav dobro poznala, bili smo sosede z njenim bratom Fr. Štefotom, njeno dekleško ime je bilo Anica Štefe.

Draga Mrs. Debevec, ob koncu želim prav zadovoljne in blagoslovljene božične praznike Vam, vsemu osebju in vsem čitateljem Ameriške Domovine, ter srečno novo leto. Vam vdana

Alojzija Zupan.

* * *

Euclid, Ohio. — Cenjeno uredništvo! Ker mi bo naročnina kmalu potekla, Vam tu pošiljam denarno nakaznico za sebe in za mojega sina. Ameriško Domovino vsi radi beremo. Pozdrav in vesele božične praznike in blagoslovljeno ter uspešno novo leto, Vaša naročnica

Jennie Hiti.

* * *

Chicago, Ill. — Priloženo Vam pošiljam denarno nakaznico za obnovev enoletne naročnine. Ameriško Domovino zelo rada čitam. Vse branje v njej je zanimivo, najraje pa imam kolo "Če verjamete al' pa ne" in bi želela, da bi jo večkrat ponatisnili. Spominja me na tiste lepe mladostne čase, ko sem zapustila dom in prišla v Ameriko z velikimi idejami in željami. Lepo pozdravljam vse čitatele!

Mrs. Johanna Poglajen.

* * *

Tako je hitela pripovedovati Likarica in si s predpasnikom brisala oči. On je pa samo zibal in poslušal. Nazadnje je pa le našel besedo in je rekel: "To ne more biti! Saj vendar vem, kaj sem kupil in sam sem jo pripeljal domov. S kurjo slepoto si udarjena, ti rečem in ne vidiš prav."

"Kar sam pojdi v hlev, pa boš videl," mu ona ježno ježila nazaj. "Ampak to ti pa rečem, če mi rogača smrdljivega takoj ne odpelješ, kjer si ga dobil, bo nekaj napek pri naši hiši."

Likar je zmajeval z glavo, se počasi oblekel in sam stopil v hlev, da vidi, kaj se prav za prav tam godi. Greduč skozi vežo, kjer je žena z burkljami suvala v peč, jo je pomilovalno pogledal, enčes: zmešalo se je revli, pri koncu je znežalo. Konjačko bo treba poklicati iz Cerknice, da ji bo dala renji, ki se na to bolj razume kot vsak padar.

Bom se povedal, kako je šlo potem naprej.

bila razkačena kot sama osa in iz ust so jih vrele besede, kot bi se jih vso noč učila: "Tok tak, ko, kozo si pripeljal iz Babnega polja! Kozo, pa kakšno kozo! O, ti oklešček, ti capin, ti potepuh nagrauzni, ti...!" Za hip se je ustavila, da je šla po sapo. To priliko je naglo porabil Likar, da jo je nedolžno vprašal:

"No, kaj ni res lepa kozica? Vem, da je krotko stala, ko si jo molzla. Kar je res, je pa res, izbrati pa znam!"

"O, ti hudoba ti!!!" zavreči zopet žena. "Zdaj boš pa še trdil, da znaš dobro izbrati in kako da je krotka pri molzi! Zme-ne grdi, pošajna peklenška! Ako, vstani in odveci mi smrd-duha kozlovskega, kjer si ga dobil! Uh, da sem morala to dočakati!"

"In kaj je narobe s kozico, tok daj no od sebe kakšno pravadnsko besedo," sili on v njo. "Kaj se, samo dereš, kot bi te sam bognašvaruj nasajal na gnojne vile, ali kot bi se vsedla na narobe objemno brano."

"Na, zdaj me pa vpraša, kaj je narobe s kozico! Od same hude dobi si obseden, pravim, ki se iz mene, sirote in nadložne re-ve norčuješ. Joj, da sem morala še to dočakati na stara leta. Najraje bi se v tla pogreznila, tako me je sram. In kaj bodo rekli ljudje, če bodo zvedeli, da si mi pripeljal grdega, bradatega, smrdčega kozla, pa ko si šel po kozo. Snedli me bodo ljudje, tako me bodo opravljali. Nikoli več ne bom šla izpod strehe."

"Kaj pa otrešaš z jezikom in besediš o nekem kozlu! Kakšnem kozlu! Kozico sem ti pripeljal, pa ne kozla. Daj no, kolk-lja stara, malo bolj natanko poglej, pa boš videla, da je res," govori že nekoli jezen Likar, ki zares ni vedel, o čem žena besedi.

"Ne samo, da sem si tisto smrdčo stvar v hlevu dobro ogledala, tudi občutila sem jo, da me še zdaj vse boli. Golido sem vzela in šla v hlev, da bi novo žival pomolzla. Ko sem se pa vsedla na pručvo, da bi začela molzti, je pošast poskočila, potem me je pa brenila, da sem jaz odletela v eno, golida v drugo, pručva pa v tretjo stran. Sprva sem zares mislila, da je žival samo boječja v tujem hlevu in sem šla nazaj z lepimi besedami.

Tedaj je pa peklenšček, saj ne more biti drugače, zarjul, se obrnil in mi nastavlil rožičke. Prekrižala sem se, ker sem zares mislila, da stoji privezana tam pri jasnih sama hudoba. Prav zdelo se mi je, da ji puhti iz gobca smrdčeg ogenj. Bila sem kar trda od strahu in niti premakniti se nisem mogla nekaj časa. Šele, ko sem prišla k sebi in sem se hotela obrniti, da bi planila iz hleva, sem si pošast grdo bolj natančno ogledala in sem spoznala, da si pripeljal pravega, živega kozla. Nalašč si mi to napravil! Da te le ni sram, dedec stari, da se norčuješ iz mene, ubogere reve, ki sem že toliko pre-
stala pri tebi."

Tako je hitela pripovedovati Likarica in si s predpasnikom brisala oči. On je pa samo zibal in poslušal. Nazadnje je pa le našel besedo in je rekel: "To ne more biti! Saj vendar vem, kaj sem kupil in sam sem jo pripeljal domov. S kurjo slepoto si udarjena, ti rečem in ne vidiš prav."

"Kar sam pojdi v hlev, pa boš videl," mu ona ježno ježila nazaj. "Ampak to ti pa rečem, če mi rogača smrdljivega takoj ne odpelješ, kjer si ga dobil, bo nekaj napek pri naši hiši."

Likar je zmajeval z glavo, se počasi oblekel in sam stopil v hlev, da vidi, kaj se prav za prav tam godi. Greduč skozi vežo, kjer je žena z burkljami suvala v peč, jo je pomilovalno pogledal, enčes: zmešalo se je revli, pri koncu je znežalo. Konjačko bo treba poklicati iz Cerknice, da ji bo dala renji, ki se na to bolj razume kot vsak padar.

Bom se povedal, kako je šlo potem naprej.

Dopisujte! Sporočajte no-

vice iz svojega kraja!

IVAN PREGELJ,

Bogovec Jernej

Sodili so uro pota. Bolj trudni so bili, kakor preden so počivali. Bredli so v novo, v nejasno in temotno. Živo je hrepel mladenič:

"Juta, le besedo reci! Vzel te bom na roke in te ponesem. Na svojem srcu te bom grel."

Bogovec pa je trpel:

"Zakaj moram bridko misliti, Juta, da nisi več dekliška? Glej, brat bo umrl in jaz bi rekel: Juta, pridi k meni, vsaj za hčer, če me nočeš kot vdovca za moža."

Erazem je obstal in se ozrl. Iz mračne sivine mu je omahovala deklica nasproti in ni videla in se je zadela vanj in vzkliknila. On pa je stegnil roko in dejal: "Gospodična, kakšna pot!"

"Ni več daleč," je dahnila zasoplo in se pognala ob njem. Šum vode, ki je bil nizko v globeli ugasnil, se je jače obudil. Pot se je spuščala. Takrat je zabredla v stran in mladenič je zaklical. Ozrla se je in rekla: "Tu je pot."

Šlo je po bregu navzdol k vodi strmo, spolzko.

"Roko mi dajte," je prosil mladenec. Odvrnila je, da je vajena, in če je bila na brvi, ki se je pela čez vodo. Teman tolmun je hropel brez dna pod brvjo. Mlada noč in naletava-joči sneg sta kalila vodo. Pot se je nato dvignila v breg. Deklica je bila vso trudnost otrepla s sebe in je zajela krčevito v pot. Od zadaj je pozval bogovec. Erazem je obstal, Bogovec ni vedel poti in mladenec se je vrnil, ga spremil do vode in čez nevarno brv. Potem sta iskala v breg za sledovi Jutinih nog in sta našla majhno planino pod kočo. Bogovec se je zgrudil ječe v sneg. Mladenec mu je stregel, v srcu pa je bil vesel:

"Truden je, a bo še bolj, ko se mu razbole noge. Jutri ne pojde odtod in pojutrnjem tudi še ne pojde; in če snegovi zapadejo, ne pojde ves teden." Saj ni želel trudnosti in težave starcu, želel je le, da bi bil pod eno streho z Juto vse noči do zadnje, do smrtne...

Ponudil je bogovcu piti, kar je bil vzela s seboj. Potem je bogovec vstopil. Mladenec je ostal pred hišo. Slišal je slovesno bogovčovo besedo:

Der herr erleuchte seyn angesicht vbir dyr vnd sey dyr gnedig. Der herr hebe seyn angesicht auf dich vnd gebe dyr frid. ... (Gospod razsvetli obličje svoje nad teboj in ti bodi milostiv. Gospod se ozri in ti daj svoj mir).

Takrat je ranjenec v koči strahotno zavpil in vstopil je še Erazem. ...

Iz višin je šumel vihar in se lovilo strahotno in sunkovito v dolino, da je ječalo tramovje v koči. Erazem je bedel ob ognju in pazil, da je gorelo. Bogovec je bil legel in je spal omočen od pijače in poti. Juta je sedela v mali sobi ob bratu, ki je blaznil, se zavedal in trgal v motne krike iz bolečine in krčev. Besede strašne ljubezni so rosile deklici iz ust. Erazem si je ušesa mašil, da jih ne bi čul in jokala na glas. Potem pa je zopet napeto poslušal skozi šum vetrov, ki so s snegom topli lesene stene in streho. Še bratu v smrtnih krčih je zavidal ženo. ...

"Juta!"

"Guter!"

"Kje si? Ne vidim te."

"Pri tebi sedim, Guter. Ali ti je odleglo?"

"Hudič je v rani!"

Znova je sunil veter. Bogovec je spregovoril v sanjah. Brat in sestra sta umolknila. Erazem je popil še zadnjo ka-

pljo iz planinskih rož, ki jo je bogovec pustil. Ni dišalo. Juta ni bila omočila vanjo svojih ustnic. Takrat pa je stala ob ognju. Mladenec je planil kvišku.

"Zaspal je in omedlel," je rekla tiho deklica, iskala z očmi in ni našla. Sesedla se je na ognjišče. Ogenj je ostro očrtal njeno polno telo. Mladenec pa je bil slep in je le gorel:

"Juta, Juta!"

Takrat je vprašala in pokazala na spečega bogovca:

"Kaj je pravil o Antikristu? Ali je res?"

"O ... Zadnjem?" se je zmedel mladenec in zajecal. "Ne vem. Pravijo, da je res."

"Pa veruješ?"

"Verujem."

Molčala je. Potem je vzdihnila:

"Gregor bo njegovo ime."

"Strahote so na svetu," se je silil mladenec v zgovornost,

"pa je zato tudi božja moč vsepričujoča, daje pesem in solnce in še solzo. Noben las ne spolzne z glave brez božje volje."

"Kar je namenjeno, to bo," je vzdihnila deklica. V sobi je zaječal ranjenec. Deklica je planila iz svoje trudnosti. Vem. Pravijo, da je res.

"Pa veruješ?"

"Verujem."

Molčala je. Potem je vzdihnila:

"Gregor bo njegovo ime."

"Strahote so na svetu," se je silil mladenec v zgovornost,

"pa je zato tudi božja moč vsepričujoča, daje pesem in solnce in še solzo. Noben las ne spolzne z glave brez božje volje."

"Kar je namenjeno, to bo," je vzdihnila deklica. V sobi je zaječal ranjenec. Deklica je planila iz svoje trudnosti. Vem. Pravijo, da je res.

"Pa veruješ?"

"Verujem."

Molčala je. Potem je vzdihnila:

"Gregor bo njegovo ime."

"Strahote so na svetu," se je silil mladenec v zgovornost,

"pa je zato tudi božja moč vsepričujoča, daje pesem in solnce in še solzo. Noben las ne spolzne z glave brez božje volje."

"Kar je namenjeno, to bo," je vzdihnila deklica. V sobi je zaječal ranjenec. Deklica je planila iz svoje trudnosti. Vem. Pravijo, da je res.

"Pa veruješ?"

"Verujem."

Molčala je. Potem je vzdihnila:

"Gregor bo njegovo ime."

"Strahote so na svetu," se je silil mladenec v zgovornost,

"pa je zato tudi božja moč vsepričujoča, daje pesem in solnce in še solzo. Noben las ne spolzne z glave brez božje volje."

"Kar je namenjeno, to bo," je vzdihnila deklica. V sobi je zaječal ranjenec. Deklica je planila iz svoje trudnosti. Vem. Pravijo, da je res.

"Pa veruješ?"

"Verujem."

Molčala je. Potem je vzdihnila:

"Gregor bo njegovo ime."

"Strahote so na svetu," se je silil mladenec v zgovornost,

"pa je zato tudi božja moč vsepričujoča, daje pesem in solnce in še solzo. Noben las ne spolzne z glave brez božje volje."

"Kar je namenjeno, to bo," je vzdihnila deklica. V sobi je zaječal ranjenec. Deklica je planila iz svoje trudnosti. Vem. Pravijo, da je res.

"Pa veruješ?"

"Verujem."

Molčala je. Potem je vzdihnila:

"Gregor bo njegovo ime."

"Strahote so na svetu," se je silil mladenec v zgovornost,

"pa je zato tudi božja moč vsepričujoča, daje pesem in solnce in še solzo. Noben las ne spolzne z glave brez božje volje."

"Kar je namenjeno, to bo," je vzdihnila deklica. V sobi je zaječal ranjenec. Deklica je planila iz svoje trudnosti. Vem. Pravijo, da je res.

"Pa veruješ?"

"Verujem."

Molčala je. Potem je vzdihnila:

"Gregor bo njegovo ime."

"Strahote so na svetu," se je silil mladenec v zgovornost,

"pa je zato tudi božja moč vsepričujoča, daje pesem in solnce in še solzo. Noben las ne spolzne z glave brez božje volje."

"Kar je namenjeno, to bo," je vzdihnila deklica. V sobi je zaječal ranjenec. Deklica je planila iz svoje trudnosti. Vem. Pravijo, da je res.

"Pa veruješ?"

"Verujem."

Molčala je. Potem je vzdihnila:

"Gregor bo njegovo ime."

"Strahote so na svetu," se je silil mladenec v zgovornost,

"pa je zato tudi božja moč vsepričujoča, daje pesem in solnce in še solzo. Noben las ne spolzne z glave brez božje volje."

"Kar je namenjeno, to bo," je vzdihnila deklica. V sobi je zaječal ranjenec. Deklica je planila iz svoje trudnosti. Vem. Pravijo, da je res.

"Pa veruješ?"

"Verujem."

Molčala je. Potem je vzdihnila:

"Gregor bo njegovo ime."

"Strahote so na svetu," se je silil mladenec v zgovornost,

"pa je zato tudi božja moč vsepričujoča, daje pesem in solnce in še solzo. Noben las ne spolzne z glave brez božje volje."

"Kar je namenjeno, to bo," je vzdihnila deklica. V sobi je zaječal ranjenec. Deklica je planila iz svoje trudnosti. Vem. Pravijo, da je res.

"Pa veruješ?"

"Verujem."

Molčala je. Potem je vzdihnila:

"Gregor bo njegovo ime."

"Strahote so na svetu," se je silil mladenec v zgovornost,

"pa je zato tudi božja moč vsepričujoča, daje pesem in solnce in še solzo. Noben las ne spolzne z glave brez božje volje."

"Kar je namenjeno, to bo," je vzdihnila deklica. V sobi je zaječal ranjenec. Deklica je planila iz svoje trudnosti. Vem. Pravijo, da je res.

"Pa veruješ?"

"Verujem."

Molčala je. Potem je vzdihnila:

"Gregor bo njegovo ime."

"Strahote so na svetu," se je silil mladenec v zgovornost,

"pa je zato tudi božja moč vsepričujoča, daje pesem in solnce in še solzo. Noben las ne spolzne z glave brez božje volje."

"Kar je namenjeno, to bo," je vzdihnila deklica. V sobi je zaječal ranjenec. Deklica je planila iz svoje trudnosti. Vem. Pravijo, da je res.

"Pa veruješ?"

"Verujem."

Molčala je. Potem je vzdihnila:

"Gregor bo njegovo ime."

"Strahote so na svetu," se je silil mladenec v zgovornost,

"pa je zato tudi božja moč vsepričujoča, daje pesem in solnce in še solzo. Noben las ne spolzne z glave brez božje volje."

"Kar je namenjeno, to bo," je vzdihnila deklica. V sobi je zaječal ranjenec. Deklica je planila iz svoje trudnosti. Vem. Pravijo, da je res.

"Pa veruješ?"

"Verujem."

Molčala je. Potem je vzdihnila:

"Gregor bo njegovo ime."

"Strahote so na svetu," se je silil mladenec v zgovornost,

"pa je zato tudi božja moč vsepričujoča, daje pesem in solnce in še solzo. Noben las ne spolzne z glave brez božje volje."

"Kar je namenjeno, to bo," je vzdihnila deklica. V sobi je zaječal ranjenec. Deklica je planila iz svoje trudnosti. Vem. Pravijo, da je res.

"Pa veruješ?"

"Verujem."

Molčala je. Potem je vzdihnila:

"Gregor bo njegovo ime."

"Strahote so na svetu," se je silil mladenec v zgovornost,

"pa je zato tudi božja moč vsepričujoča, daje pesem in solnce in še solzo. Noben las ne spolzne z glave brez božje volje."

"Kar je namenjeno, to bo," je vzdihnila deklica. V sobi je zaječal ranjenec. Deklica je planila iz svoje trudnosti. Vem. Pravijo, da je res.

"Pa veruješ?"

"Verujem."

Molčala je. Potem je vzdihnila:

"Gregor bo njegovo ime."

"Strahote so na svetu," se je silil mladenec v zgovornost,

"pa je zato tudi božja moč vsepričujoča, daje pesem in solnce in še solzo. Noben las ne spolzne z glave brez božje volje."

"Kar je namenjeno, to bo," je vzdihnila deklica. V sobi je zaječal ranjenec. Deklica je planila iz svoje trudnosti. Vem. Pravijo, da je res.

"Pa veruješ?"

"Verujem."

Molčala je. Potem je vzdihnila:

"Gregor bo njegovo ime."

"Strahote so na svetu," se je silil mladenec v zgovornost,

"pa je zato tudi božja moč vsepričujoča, daje pesem in solnce in še solzo. Noben las ne spolzne z glave brez božje volje."

* O KULTURNIH DEJAVNOSTIH

chicaških Slovencev

v letih prve polovice tega stoletja sem tu in tam že nekaj omenil. Človek se čudi, kje so

chicaški Slovenci črpali toliko energije in navdušenja za vse

razne prireditve. Toliko navdušenosti in dela na kulturnem in prosvetnem polju, če

upoštevamo ozki krog števila naših ljudi, ni najti med števil-

nejšimi drugimi narodnostmi, z izjemo Čehov, kateri so bili in so še zelo aktivni na podobnih poljih. Zanimivo bi bilo in

potrebno je, da bi kdo sestavil seznam vseh prireditelj, dramskih predstav, pevskih koncertov in nastopov in drugih

raznih slavnostnih narodnih prireditev, kar so jih chicaški Slovenci priredili, odkar so se

začeli udeleževati na kulturnem in prosvetnem polju v Chicagu. To bi bilo najčistnejše

spričevalo dejavnosti in zavednosti chicaških Slovencev.

Tak seznam bi glasno govoril o velikem doprinosu chicaških Slovencev k napredku ameriških Slovencev sploh, zlasti pa k podaljševanju in ohranjanju slovenstva v Ameriki, kar ni lahko delo in kar

zahteva veliko narodne zavednosti in veliko dela, truda in pred vsem pa žrtve. To bi bila

vzpodbuda sedanjim in prihodnjim rodovom našega naroda tu in doma za morjem.

Chicaški Slovenci so se poleg udeleževanja na kulturnem in prosvetnem delu uveljavljali tudi gospodarsko. Seveda njihov ozki krog števila ljudi na tem polju ni nudil toliko priložnosti, kakor so jo imeli na takem polju drugi številnejši narodi. Vendar po svojih možnostih so poskušali tudi na gospodarskem polju.

V prvem desetletju tega stoletja so nekateri chicaški Slovenci spoznali, da se lahko vsaj malo osamosvojijo tudi na gospodarskem polju. Videli so,

kako so si v tem oziru pomagali njihovi slovanski bratje Čehi, z ustanavljanjem stavbinskih posojilnih društev. Pred 60 in 70 leti in še preje so razni bankirji poslovali neomejeno, nekatere države so imele neke zakone in postavbe za denarne ustanove, a daleč ne zadostne, ki naj bi ščitile vlagatelje pred finančnimi polomi itd.

Obratno bili so zakoni, ki so dajali vse pravice bankirjem pri izterjavanjih posojil na posetva, ali na kake trgovske predmete. Zraven še so svobodno zaračunavali visoke obresti. Sploh na trgih "zlatega teleta" so bili sami sebe upoštevajoči bankirji brezmejni gospodarji. Tako so vsakih nekaj let nastajale denarne krize, ki so jih umetno povzročali in v takih krizah so vse "poželi."

Vedno ponavljajoče se krize so začele počasi ljudem odpirati oči, predvsem novodohajajočim, bolj socialno razgledanim priseljencem iz Nemčije, pozneje iz Češke in še drugih krajev. Ti so začeli računati, kaj vse jim banke požoro z visokimi obrestmi, zraven pa še pogosto denarne krize, ki so nastajale kaj pogosto v prejšnjih letih. Iz starega kraja so prinesli nekateri seboj nekaj znanja o zadrugah, o

vzajemnih zadrugah posojilnicah in začeli so na isti podlagi organizirati posojilna in stavbinska društva. Parletno poslovanje takih zadrugah posojilnic je pokazalo uspehe. Ljudje so v njih hranili in prejeli višje obresti ali dividende, kakor za vloge na bankah, kadar so rabili posojila za nakup hiš in domov, pa so dobili posojila po bolj ugodnih pogojih, to je za nižje obresti, kakor na bankah.

Te vrste gospodarstvo na tem polju se je posebno udomačilo med Čehi v Chicagu. Tudi med drugimi, a ne tako živo, kakor med Čehi. Tako imamo zdaj na desetine čeških posojilnih in stavbinskih društev v Chicagu in okolici, ki vsa imenito uspevajo. Premoženja vseh teh društev gredo v milijone. Vlagateljem plačujejo skoro vse zdaj po 4½% obresti na vloge. Onim, ki si jemljejo posojila na hiše, pa računajo prav zmerne obresti. To služi v dobro obema, vlagateljem in onim, ki si izposojujejo.

Pred par leti je neki časnikar hotel priti do dna, kako da te vrste češke posojilnice tako dobro uspevajo. In našel je, da malo kateri narod, če sploh kateri, tako zavedno skupaj drži v tem oziru. Drugo je, je poudaril, da Čehi so povprečno varčni. V šaljivem tonu je to povedal tako-le: "Čeh gre v soboto jutro s "shopping bag" (po naše bi rekli z "cekarjem") najprvo v hranišnico, kamor nese svoj denar. Potem gre še le v trgovino ali na trg."

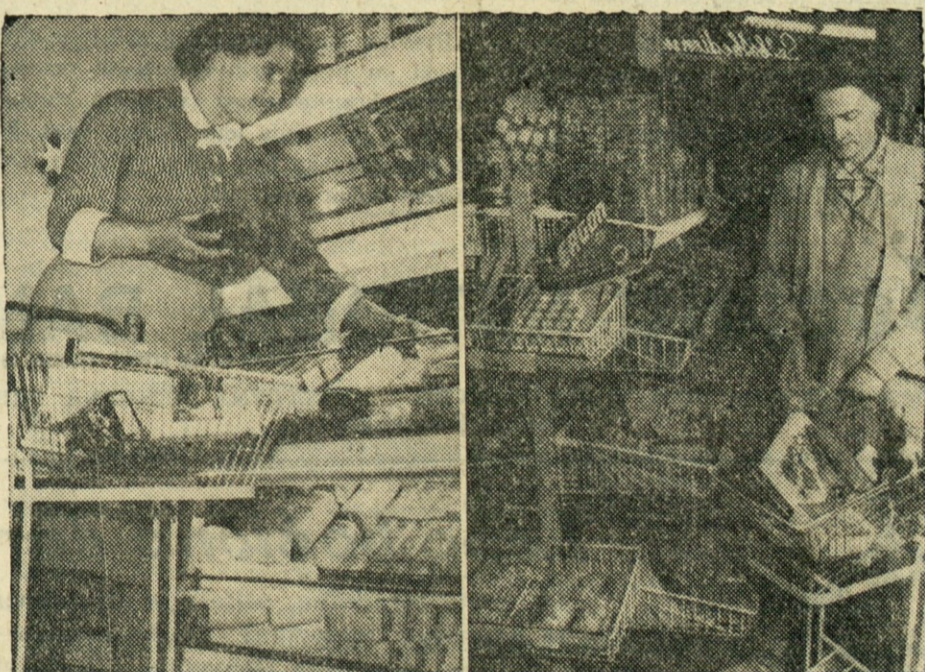
Naj se kdo šali ali ne s Čehi,

DRUŠTVENI IMENIK

Veliko posameznih društev ima v našem listu seznam svojih uradnikov, čas in kraj sej. Te sezname priobčujemo po enkrat na mesec skozi vse leto proti plačilu \$12.

Društvom, ki imajo mesečni oglaš v tem seznamu, objavljamo brezplačno tudi vabila za seje, pobiranje asessment in druge kratke vesti. Dobijo torej za \$12 dosti koristnega.

Vsem društvom priporočamo, da na letnih sejah odobre letni oglaš v imeniku društev Ameriške Domovine in si s tem zagotovijo tudi priložnost za brezplačno objavo društvenih vesti in novic.

SAMOPOSTREŽBA NA DUNAJU — Tudi Dunaj, staro domačo cesarsko mesto je začel uvajati ameriške samopostrežne veleblagovnice. Na sliki vidimo razne dele tamkajšnjega "supermarketa."

resnica je in ostane, da so Čehi resnično zelo kulturno razviti, pa tudi gospodariti znajo. Narodna zavest med njimi, da podpirajo v prvi vrsti le to, kar je njihovega, to pa daje njihovi narodni zavesti, častno priznanje. Mi Slovenci se s takim narodno zavednostjo ne moremo tako visoko ponašati, kakor se to morejo Čehi. V tem oziru je treba resnici priznati njeno pot in njeno mesto.

Videč, da Čehom take zadrugne hranilnice in posojilnice dobro uspevajo, je nekaterim slovenskim pionirjem v Chicagu prišlo na misel, da kar je dobro za Čeha, bi vsekakor bilo dobro tudi za Slovence. In začeli so misliti o tem, kako bi tudi oni prišli do nekaj takega lastnega, to je do lastne slovenske hranilnice in posojilnice. Po nekdanjih poročilih je prišla menda prva misel na to pri nekem razgovoru med nekim Čehom J. Poljakom in med dvema našima rojakoma J. Petekom in Jos. Šteblayem. Stvar so potem šli razložiti pok. župniku sv. Štefana Antonu Sojar, kateremu je ta zamisel ugajala in jo je podprl z vsem njegovim vplivom. V jeseni leta 1908 so na posebnem tožadnem shodu ustanovili slovensko hranilno in posojilno društvo in mu dali ime "Slovenski Dom." Prvi predsednik tega društva je bil pokojni Anton Gregorich, st. prvi tajnik pa pok. Joseph Steblay in blaginjak pok. John Kosmach, st. Društvo je začelo poslovati in prilično uspevalo. Pozneje je prišlo do nekaj nesoglasij in tajnika je nasledil pred nedolгим umrli Joseph Zupančič, ki je na to dolgo let tajnikoval. Po zadnji veliki gospodarski krizi leta 1931-1933 je zopet prišlo v vodstvu do spremembe. Po Jos. Zupančiču je tajnikoval več let John Petrovič, za njim pa je prevzel vodstvo hranilnice in posojilnice Anton Darovic, ki načeluje kot predsednik društva zdaj. Pod predstvom A. Darovica je tajnikoval društvu več let John Sever, ki je še vedno član direktorija. Od leta 1937 ali 1936 posluje ta društvo pod novim imenom "Reliance Federal Savings and Loan Association." Društvo premore sedaj več milijonsko premoženje.

Po odstopu pok. Jos. Steblaya od tajništva v letih med prvo svetovno vojno, se je kmalu zatem organiziralo drugo hranilno in posojilno društvo pod imenom "Jugoslovansko hranilno in posojilno društvo," ki je potem več let poslovalo na Lawndale Ave., na zadni strani mesta blizu urada SNP., katero se je pred par leti preselilo v severno-zapadni del mesta na North Avenue blizu Austin Blvd., in posluje zdaj pod imenom "Sterling Savings and Loan Association."

Slovenci v Chicagu poslujejo tudi v precejšnji meri s "St. Paul Federal Savings and Loan Assn.," katero so ustanov

Karel Mauser:

LJUDJE POD BIČEM

III. del.

V Otočah sta izstopila in ko sta prišla čez most, sta vedela, da se jima ne mudi. Tiho poročno mašo v kapeli je Viktor naročil za enajsto uro, ko je v cerkvi najmanj ljudi. Prišel bo Ožbovc z ženo, iz Gorij Jerovšek in iz Radovljice Andi in Jože. Silva jih je želela videti in priče sta morala imeti.

Ko sta ležla v hrib, se je megle redčila, toda v golem drevju je trepetala zmrzal. Bilo je mrzlo jutro. V največji strmini se je Silva oddihavala.

Nataša se ni strašno smilila, Viktor — je rekla nenadoma. — Blaž se je pokazal še bolj podlega, kakor sem mislila. Še ob živi ženi se vlačil z drugo žensko. —

Nikoli ni imel poguma, da bi od življenja sprejemal tudi udarce. Vedno se je bal živeti — je rekel. — To sem mu povedala vpričo Nataše — je dihnila.

Pred cerkvijo sta ob prihodu našla samo Ožbovčeva dva, ki sta prišla s kolesjem. Ko je Silva Ožbovki segla v roko, je Ožbovka pričela brisati solze, reči pa ni vedela niti ene besede. Viktor je zadrego premostil s tem, da je segel Silvi pod pazduho.

— Za hip stopiva v cerkev, nato počakamo skupaj še na ostale. —

Malo pred deseto sta prišla Jerovšek in Anica, kmalu za njima Andi in Jože. Bilo je to srečanje, ki si ga je Silva tako želela. Jerovšek se je bil postaral in Anica se je raznesla v dokaj široko gospo. Za hip je v Silvi blisknila preteklost, sobica z mrtvo Marijo in s portrim Jerovškom. Vendar se je nasmehnila, ko mu je dala roko.

— Andrej, za mnogo stvari se ti nisem dovolj zahvalila.

Dolgo sta se gledala. Držal je njeno roko in z drugo nalahno udarjal po njenem zapetju.

— Bila si dobro dekle, Silva. Želel sem videti ta vajin dan. Hudo bi mi bilo, ko bi me ne vabila. —

Andi jo je poljubila na lica. Nosečnost ji je docela spremenila obraz.

— Vem, Andi, da si mu mnogo pomagala. Hvala ti. —

Sele zdaj se je razgovor oživel in v široki gruč so postopali sem in tja, brbljali, obudili še ta in oni spomin, vendarle skrbno pazili, da niso dregnili v bolečino. Hoteli so kakor po domenu ohraniti dan čist in lep.

Malo pred enajsto so odšli v cerkev. Poročal je star pater in ko je bral poročni obred je Silva s celim obrazom visela na njem. Po opravljenem obredu je sam od sebe spregovoril nekaj besedi in čeprav se je Silva mučila, da bi zmagovalo ganotje, se le ni zmogla premagati. Kakor hitro se je pater obrnil in ji je Viktor segel pod roko ter jo peljal v klop, so se ji udrele solze.

— Ne smeš jokati — ji je rekel, ko sta sedela skupaj.

— Saj ne jokam od žalosti — je rekla tiho in iskala za robcem. Mučila se je z nasmehom, ko mu je gledala v oči.

Takoj po maši so imeli skromno kosilo. Zasedeli so se do treh. Prva sta se poslovala Jerovšek in Anica, takoj za njima Andi in Jože. Andi se ni počutila dobro in se je kosila komaj dotaknila. — Vem, da bosta najbolj srečna sama — je s smehom rekel Jože.

Ožbovc je bil v zadregi, mudilo se mu je domov, po vsem opravljenem se je čutil odvečnega. Nazadnje se je le ojunčil in jima ponudil, da bi prišedla.

— Hvala, Ožbovc. Misliiva priti šele pod noč in če ne bo kaj posebnega, bova šla peš. Nočeva se nastavlja zijaalom.

Tako sta ostala sama. Nebo je bilo jasno in čeprav je bilo sonce še skoraj brez vsake sile, je bilo dovolj toplo, če sta hodila. Sama po dolgih letih, daleč od vsega, kar je nekoč tako bolelo, obdana s toplimi upi, ki so bili skriti v bodočnosti. Pusta širjava okrog in okrog je požirala preteklost kakor stroj snopje, v mrzlem zraku je potrepetaval prvi, komaj zaznavni dih pomladi.

Tišina nad premrlo zemljo je bila stekleno prozorna kakor polna ledenih sveč, ki jih presevajajo sončni žarki.

— Nikoli nisem tako mislila, da je življenje lepo ravno zavoljo težav kakor v tem hipu — je rekla tiho. Trdo se je

držala njegove roke. Bila sta obrnjena proti goram in lok Begunjske se je risal proti zmrzlemu nebu.

— Škoda, da ne moreva iti tja gor pogledat najinega starega znanca. Zdi se mi, da bi se še natančno spomnil, kje sva takrat sedela. —

Stala sta malce iz vasi, v lo-ku, ki je zavijal proti glavni cesti. Potegnil je njeno roko k ustnicam in ji vsak prst posebej poljubil.

— Bogme, Silva, še nikoli nisi bila sama sebi tako podobna kakor danes. —

Blaženo se mu je nasmihala. Ko sta se vračala nazaj, sta odšla še na čaj.

— Siromašna je tale najina poroka, kajne? — je rekel trpk.

— Zame bolj bogate ne more biti, Viktor. Kar sem želela dobiti, sem dobila. —

Nato sta se odpravila. Rož- la videti cerkva pri Sv. Pe- natu štraklji luči so barvali traku kakor skozi kristal.

— Ali bi šla rajše z vlakom, Silva? —

— Peš kakor si rekel. Navaditi se morava veliko hoditi.

— Vrlo dekletce. —

(Dalje prihodnjič)

LAKE FURNITURE, INC.

855 East 222. Street

RE 2-7616

Ima na zalogi

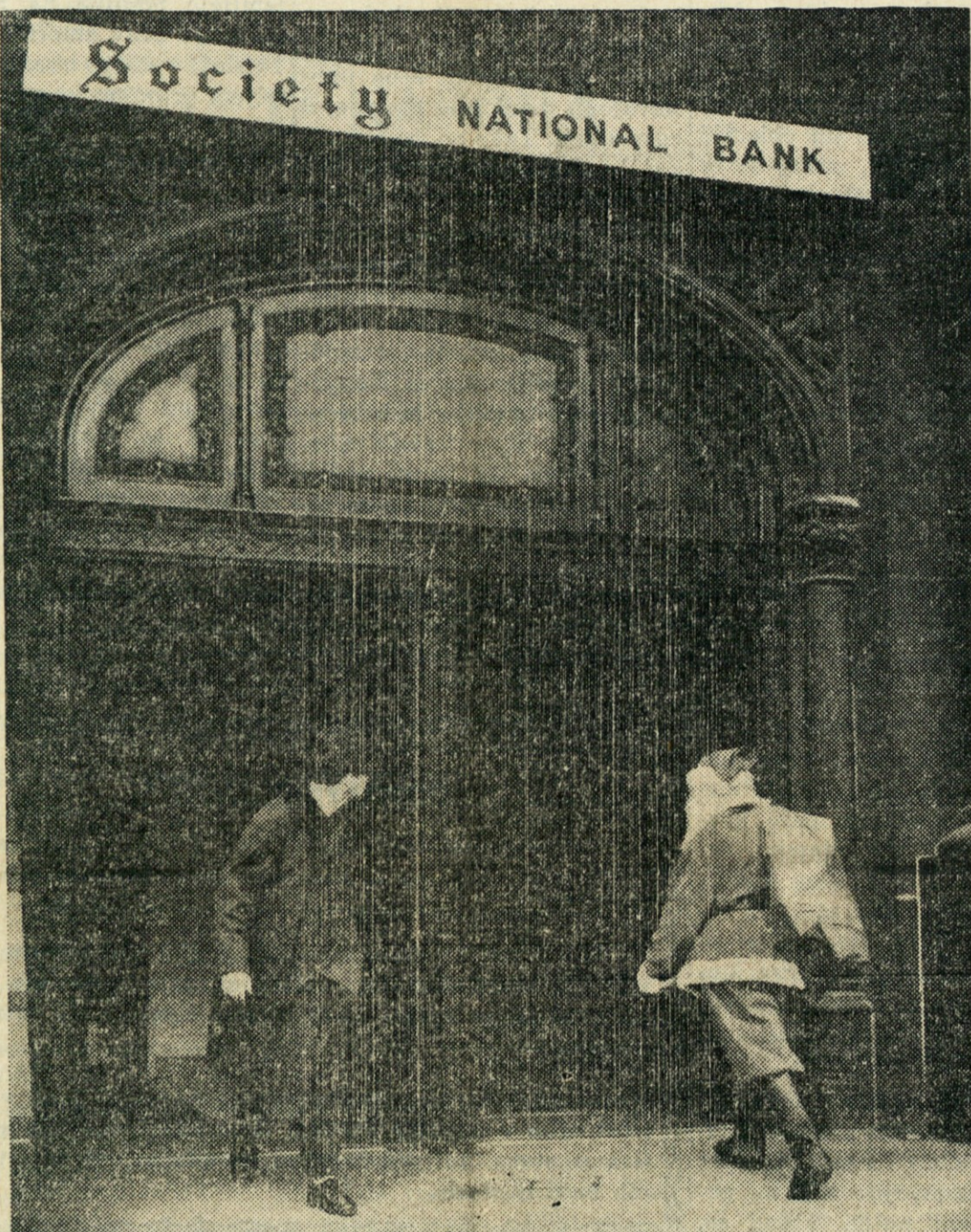
BOGATO IZBIRO BOŽIČNIH DARIL
ZA VSAKEGA ČLANA DRUŽINE!

Cene zelo znižane!

STANLEY in FRANCES ERZEN, lastnika

ŽELITA VSEM

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO!

Vsa pozornost je sedaj obrnjena na BOŽIČKA na banko z "OSEBNO POSTREŽBO"

SEDAJ JE ČAS BOŽIČNEGA KLUBA . . . Pravite, da je prezgodaj začeti misliti na bo- žič 1962? Ni prezgodaj, če želite imeti denar, ki ga boste prihodnji božič potrebovali za nakup daril. Vaš proračun ne bo obremenjen, če hranite potom božičnega kluba. Napra- vite tole: ocenite, koliko denarja boste potrebovali prihodnje leto ob tem času. Potem iz- berite plačilni račun, ki bo zgradil določeno vsoto. Vsaka dva tedna vplačate lahko samo \$1, ali kolikor sami hočete. Odprite vaš božični račun sedaj, pri . . .

Society NATIONAL BANK
MEMBER FEDERAL DEPOSIT INSURANCE CORPORATION
RASTOČA FINANČNA SILA V CLEVELANDU . . . SKUPNA DENARNA SREDSTVA
PREKO \$450,000,000

Lepo božično darilo!

Ali imate sorodnika, prijatelja ali znanca, ki ne do- biva še Ameriške Domovine? Dajte, osrečite ga za Božič in mu naročite Ameriško Domovino. Boste videli, da mu boste zelo ustregli.

Ako to storite, bomo novemu naročniku mi poslali lepo božično karto obenem z božično številko ter ga ob- vestili, da mu Vi poklanjate naročnino kot Vaše božično darilo. Izrežite spodnji kupon in priložite denar za na- ročnino obenem z natančnim naslovom novega naročnika.

KUPON

Ameriška Domovina
6117 St. Clair Ave.
Cleveland 3, Ohio

Prosim, da pošljate Ameriško Domovino kot moje božično darilo na sledeči naslov:

Ime

cesta

mesto in država

Za to darilo pošljam znesek \$.....

Moje ime je

Moj naslov je

mesto in država

DVA SI OGLEDUJETA
SVET — Fantič je zlezal na
"Matildo pri studencu" v
Londonu, da bi imel boljši
razgled.

CHICAGO, ILL.

REAL ESTATE FOR SALE
WISCONSIN

81 Acres with 1 mile shoreline on Wilson Lake. \$500 per acre. 4 1/2 mi. east of Wild Rose county trunk A. Write or call Anthony J. Gosz, 712 Paris St., Menasha, Wis. PArkway 2-5267. (239)

REAL ESTATE FOR SALE

DESPLAINES — IMM. POSS. BRICK TOWNHOUSE — OWNER. 3 Bedrms., 1 1/2 ba., Gas heat, Built-ins-range, oven, cab. W/W crptg. Full bsmt. Fair price. 5 min. O'Hare, 19 min. Loop. Northwest- expwy. SP 5-2400 Ext. 260 Days or VA 4-9459 after 6 & WkEnds. (240)

ELK GROVE VILLAGE — BY OWNER.

3 Bdrms., 2 baths; attach. gar.; Gas heat, patio. \$19,750; Priced for quick sale. 4 1/2% G.I. Loan. 34 Evergreen St. Call HE 7-0177. (240)

ARLINGTON HEIGHTS — BY OWNER

4 bdrms. bi-level. H.W. baseboard heat. 2 baths, fin. fam. rm. 2 1/2 car gar. 3 blks. public & paroc. schools, park. Upper \$20's. CL 5-1443. (240)

MR. EMIL SCHAUER, bivši mesarski mojster v Ljubljani in lastnik mesnic v Kočevju in v Kranju, je začel skupno s svojem zetom, MR. JOŽE HARI in dvema nečakoma

novo mesarsko podjetje

SCHAUER'S MEATS

Great Lakes Mall Shopping Center

Mentor, Ohio — na Euclid Ave. — Rt. 20

Telephone UL 1-2127 ali 255-9758

Nova mesarija je opremljena z najmodernejšimi hladilnicami za meso, ima posebno moderno prekajevalnico in vse nove, najmodernejšje stroje za predelavo mesa.

Vse mesne izdelke napravimo doma točno po naročilu. Meso je doma uležano, doma prekajeno, doma kuhano, doma mešano po našem domačem okusu in načinu.

Izdelujemo in prodajamo na debelo in na drobno:

domače šunke, klobase, mesene, riževe in krvavice, hrenovke, salame, baloni

Vabimo rojake, naj si ogledajo našo mesno trgovino in cene.

Gostilničarji, groceristi, zajtrkovalnice in drugi prodajalci dobe pri nas najboljše slovenske in ameriške mesne izdelke po ugodnih cenah.

Brezplačno dostavljamo ob vsakem času.

NAZNANILO

Cenjenim rojakom naznanjava, da sva odprla

URARSKO DELAVNICO IN ZLATARNO

Grajzl Bros. Watch Co.

15701 WATERLOO RD.

Cleveland 10, Ohio — Telefon 531-2465

Sva širokovnjaka v popraviljanju ur

vsakovrstnega ameriškega in evropskega izdelka kot: Hamilton-Electric ur, kronografskih ur, stenskih ur, ur s "kukavico", Westminster ur, itd.

Delo garantirano za eno leto

Pri nas lahko kupite vsakovrstne ure in zlatnino.

Se priporočata brata:

JERRY IN AL GRAJZL

Odprto od 9. dop. do 7. zvečer.

Gospodinje v Newburgu, pozor!

Za Vas smo naredili in doma sušili želodce in klobase. Riževe in krvave klobase vsaki torek na razpolago. Sveže meso vedno v zalogi. Vse vrste grocerije. Pridite, boste zadovoljni.

RESNIK GROCERY & MEATS

3583 E. 81 St.

MI 1-5471

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE VSEM PRIJATELJEM
IN ODJEMALCEM

ALBIN RESNIK, lastnik.

NAROČITE ŽE SEDAJ ZA BOŽIČNE PRAZNIKE
NASE PRISTNE DOMAČE MESENE KLOBASE,
ŠUNKE IN ŽELODCE
pri

FOUR POINTS FOOD MARKET

Zraven tega dobite tudi domače kislo zelje in lepo — domače prekajeno meso — koruzno in ajdovo moko — krvave in riževe klobase —

pivo in vino.

Vsa roba je prvovrstna in postrežba točna in zanesljiva!

CIRIL IN URSULA STEPEC — lastnika

667 East 152 Street

GL 1-6316

GRDINA POGREBNI ZAVOD

1053 East 62 St. . . . 17002 Lakeshore Blvd.

Pokličite podnevi ali ponoči

HEnderson 1-2088

KEnmore 1-6300

Moderno podjetje — Zmerne cene